

Startside>Anlægelse af retssag>Hvor og hvordan>Sådan anlægger du en sag

Den originale sprogudgave af denne side [de](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

tysk

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Swipe to change

Sådan anlægger du en sag

Tyskland

1 Er det nødvendigt at gå til en domstol, eller er der en anden mulighed?

Det kan være hensigtsmæssigt at bruge alternativ konfliktløsning. Se "[Alternativ konfliktløsning](#)".

2 Er der en frist for, hvornår sagen skal anlægges?

Der er ikke fastsat nogen klagefrist, men de rettigheder, der er genstand for en klage, er underlagt forældelsesfrister. Når en rettighed er forældet, og modparten påberåber sig dette under en retssag, vil klagen blive afvist. Forældelsesfristerne reguleres ikke efter procesretten, men efter den materielle ret. De er forskellige fra sag til sag. Spørgsmålet om forældelse kan afklares ved juridisk rådgivning.

3 Er det en domstol i denne medlemsstat, som jeg skal gå til?

Se "[Retternes kompetence](#)".

4 Hvilken domstol i denne medlemsstat skal jeg i givet fald gå til i betragtning af, hvor jeg bor, hvor modparten bor, eller andre forhold, der kan have betydning for, hvor sagen skal anlægges?

Se "[Retternes kompetence — Tyskland](#)".

5 Hvilken type domstol skal jeg gå til i denne medlemsstat i betragtning af sagens art og det beløb, det drejer sig om?

Se "[Retternes kompetence — Tyskland](#)".

6 Kan jeg selv gå til en domstol, eller skal jeg gå via en mellemmand, f.eks. en advokat?

Om sagsøger skal lade sig repræsentere ved en advokat eller ej afhænger af, hvilken ret der skal behandle sagen.

Ved de regionale retter i første instans (*Landgericht*) og ved de regionale appeldomstole (*Oberlandesgericht*) skal parterne lade sig repræsentere ved en advokat. I de fleste familiesager (f.eks. skilsmisssager, sager om underholdspligt, sager vedrørende formueforhold), hvor byretten (*Amtsgericht*) har kompetence, er det ligeledes obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat.

I alle andre sager ved byretten kan sagsøger selv anlægge sag og tage de formelle skridt.

Byretten er kompetent i de summariske sager, der anlægges for at opnå et tvangsfuldbyrdsgrundlag, dvs. sager om betalingspåkrav. Sagsøger kan derfor selv fremsætte begæring for retten om, at der udstedes et betalingspåkrav, uden bistand fra en advokat.

Også ved arbejdsretten (*Arbeitsgericht*) kan sagsøger selv anlægge sag.

7 Hvem skal jeg helt konkret henvende mig til for at anlægge en sag? Skal jeg henvende mig direkte til domstolen, til det lokale dommerkontor eller til en anden myndighed?

I princippet skal sagen anlægges skriftligt ved den kompetente ret.

Hvis den kompetente ret er byretten, kan sagen også anlægges mundtligt på dommerkontoret, der udfærdiger en rapport. Det kan ske på dommerkontoret ved den hvilken som helst byret. Dommerkontoret videresender omgående rapporten til den kompetente ret.

Det samme gælder i sager ved arbejdsretten. Også her kan der udarbejdes en rapport på arbejdsrettens dommerkontor.

8 På hvilket sprog skal jeg indgive stævning? Kan jeg gøre det mundtligt, eller skal det gøres skriftligt? Kan jeg gøre det pr. fax eller e-mail?

Retssproget er tysk. Stævningen skal derfor udfærdiges på tysk.

I princippet skal en stævning indgives skriftligt. Ved byretten eller arbejdsretten kan sagen dog også anlægges mundtligt ved, at der optages en rapport på dommerkontoret (jf. spørgsmål 7).

Stævningen kan også indgives pr. fax. Faxen skal bære sagsøgers eller dennes advokats underskrift. Det skal fremgå, hvem der har skrevet bindende under på originalen.

Endelig kan stævningen også indgives som et elektronisk dokument via et sikkert transmissionsmedium (sikker e-mail (De-mail), særlige elektroniske postkasser), eller, når der foreligger en gyldig elektronisk signatur, via den elektroniske postboks for retlige og administrative myndigheder (elektronische Gerichts- und Verwaltungspostfach (EGVP)). Det er ikke tilladt at fremsende elektroniske dokumenter ad almindelig elektronisk vej.

9 Findes der særlige blanketter, som skal bruges, når man vil anlægge sag? Hvis ikke, hvordan gøres det så? Hvilke oplysninger skal gives?

Til sager, der er undergivet summarisk sagsbehandling (begæringer om udstedelse af betalingspåkrav eller en anden form for tvangsfuldbyrdsgrundlag) findes der blanketter. Disse blanketter skal anvendes. I modsat fald vil sagsøger blive underrettet herom og sagen afvist.

Der findes ingen standardblanketter for stævninger. En stævning skal have en bestemt form og indeholde bestemte oplysninger:

Navn og adresse på sagens parter og deres advokater. Desuden skal det angives, hvilken ret der er kompetent.

Det skal klart angives, hvad formålet med søgsmålet er, og hvilke påstande der nedlægges.

Desuden skal der gives en fuldstændig sagsfremstilling med angivelse af grundlaget for, at kravene fremsættes.

Stævningen skal underskrives af sagsøger selv. Er sagsøger repræsenteret ved en advokat, skal denne eller dennes repræsentant også skrive under.

10 Skal der betales retsafgifter? Hvornår skal de i givet fald betales? Skal advokaten betales med det samme ved stævningens indgivelse?

Ved de domstole, der behandler civil- og handelssager, opkræves retsafgifter. De består af forskellige afgifter og gebyrer. Når der indgives en stævning, fakturerer retten et forskud på retsafgifterne svarende til de ved lov fastsatte afgifter. Stævningen forkyndes normalt først for modparten, når sagsøger har betalt dette forskud.

Det samme gælder i sager om betalingspåkrav.

I sager ved arbejdsretten er der ikke pligt til forudbetaling.

Føres sagen af en advokat, skal denne også have et vederlag. Normalt betales advokatsalæret først, når sagen er afsluttet, eller når retten har truffet afgørelse om sagsomkostningerne, men advokaten kan forlange at få et forskud svarende til det forventede salær, allerede før sagen anlægges.

Sagsomkostninger, retsgebyrer og advokatsalær, herunder forudbetalte beløb, påhviler i sidste instans den af parterne, der taber sagen.

11 Kan jeg få retshjælp?

Er man ikke i stand til selv at betale for at anlægge en sag, kan man søge om retshjælp. Retten undersøger, om der er grundlag for at anlægge sag, og om den pågældende er i økonomiske vanskeligheder. Får man tildelt retshjælp, skal man ikke betale retsgebyrer.

12 Hvornår betragtes min sag som anlagt? Modtager jeg en bekræftelse fra myndighederne om, hvorvidt min sag er korrekt anlagt?

Er stævningen korrekt indgivet, og forskuddet på retsgebyrerne betalt, forkyndes stævningen omgående for modparten. Sagen anses for at være anlagt, når stævningen er forkyndt.

Er stævningen mangelfuld, giver retten sagsøger mulighed for at afhjælpe manglerne. Sker det ikke, vil sagen blive afvist.

13 Modtager jeg udførlige oplysninger om sagens videre forløb (f.eks. om, hvornår jeg skal møde i retten)?

Ved forkyndelsen af stævningen berammer retsformanden enten det første retsmøde eller bestemmer, at sagen skal behandles ved skriftlig procedure.

Parterne underrettes herom. Retten kan bestemme, at parterne skal møde personligt ved hvert retsmøde.

Til forberedelse af hvert retsmøde kan retten pålægge parterne at supplere deres processkrifter, og den kan give parterne en frist til at belyse bestemte spørgsmål. Retten kan kræve dokumenter og bevismidler fremlagt af parterne og tredjemand, og den kan indhente oplysninger fra forskellige myndigheder.

Parterne skal underrettes herom forinden.

Sidste opdatering: 15/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.